

hirdetmény.

ki kir. járásbírósnak
végzése folytán közhírré
Pető János és neje, deb-
észére Sarkady István és
na, debreczeni lakosok-
3 frt 70 kr perköltség
február hó 22-én bíró-
127 frt 50 kr-ra becsült
nek, tehének és lovakból
1893. évi október hó
delelőtt 9 órakor kezdé-
ő-utcán, 1165. számú
adó nyilvános bírói árve-
lígérőnek azonnali kész-
t, szükség esetén bec-
ognak adatni.
1893. évi szept. hó 19.

Török Péter,
bírói kiküldött.

Előfizetési árak:
helyben, vagy postán küldve:
Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 — —
Negyedévre . . . 2 — 50 —
Egy hóra . . . 1 — —
Egyes szám 4 kr.
lap szellemi részét illető minden köz-
emény a szerkesztőségbe (Főútr 1828. sz.)
bérmentve küldendő.
Előfizethető helyben:
Telegr. K. Lajos könyvkereskedésében
és a kisközhivatalban. (Főútr 1828. sz.
alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELELVÉ

Hirdetési díj:
Négy hasábol petti sorért 3 kr. Nagyból
terjedelmű s többzori hirdetések alká-
szintint jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg
díj minden külön beiktatásért 30 kr.
Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
újdonás sora 50 kr.
Nyilvántári közlemények minden petti sora
50 krajczár.
Hirdetéseket fölvetetnek a szerkesztősé-
ben és kisközhivatalban. Főútr 1828. sz.
alatt.)
Kéziratok nem adótnak vissza.

A függetlenségi párt egysége.

Dobozozon, szept. 27.

(K.B.) Örömhír érkezett Budapest-
ről, az orsz. függ. és 48-as pártkörből.
Mi, akik annyit aggdóttunk azon vizsály-
miatt, mely a függetlenségi párti képvise-
lők közt duitt, megnyugvással és nagy
örömmel vettük a függetlenségi pártkör-
ben benmaradt képviselők azon fölhíva-
sát, melyet a közjogi ellenzék összes
pártáryalataihoz intéztek azon czélból,
hogy az egy zászló alatt küzdő pártnak
mindahárom csoportja egyesüljön s egy-
sült erővel folytassa a politikai küzdel-
met.

Semmi sem bizonyítja jobban a füg-
getlenségi párt erejét, mint az a jelen-
ség, hogy a képviselők vizsálya daczára
maga a párt, a választó közönség, egy-
ségesen, tömören állott meg a régi lo-
bogó alatt. Kedvetlenség és elégedetlenség
— a vizsály miatt — volt észlel-
hető a párt soraiban, de senkinek nem
jutott az eszébe, hogy e vizsályért ma-
gát a pártot cserben-hagyja, hanem azt
óhajtották és sürgette mindenki, hogy a
vizsály kiegyenlítettessék s most, midőn
ennek megvalósulása közel van, új re-
ményvel és új erővel emeli föl a lobo-
gót a függetlenségi párt, melynek tábo-
rába a magyarságnak körülbelül 99
%-a tartozik.

A párt egységénél mit sem rontha-
zott a képviselő urak vizsálya. Mi, a kik
a függetlenségi párt közkatonái vagyunk,
mindnyájan nagyon jól tudjuk, hogy mi
a czélunk s minden bővebb magyaráz-
gatás nélkül értjük politikai programmu-
kat. A mi programunk: 1848. És ezel
meg van mondva minden. Azért küz-
dünk, hogy az V-ik Ferdinánd által szen-
tesített 1848-iki törvények lépjenek ha-
tályba. Nincs tehát politikai törekvése-
inkben semmi forradalmi szándék, egy-
szerűen annyit akarunk, hogy a már
egyszer szentesített törvények öltsenek
élő alakot. Tehát nem felforgató, hanem
eggyen konzervatív párt vagyunk.
Már most micsoda népámitás és

A „DEBRECZEN“ TARCZAJA.

NIEMEN HABJAI.

— Mickiewicz. —

Niemen hazám folyója, hol vannak hajjaid,
Melyek közt még mint gyermek, annyit játszottam
Hullámaid, amikben az enyhet keresém, [én ?]
Beföldvén izzó szivem az árnyékos esalit.

És hol a part, hol Lórá, mosolygó angyalom,
Ezüst haját gyakorta virággal fonta be ;
S élm rajzolta képét hullámaid tüköré,
Mig könnyeim futottak a csevegő habon ?

Niemen, hazám folyója, hol vannak hajjaid,
Hol, merre van reményem s a szép holdog jelen ?
S az eltűnt gyermekévek derűjét hol lelem ?

Hol lelem ifjuságom ábrándos sőhaját ?
Hol vannak jó barátim és Lórá, kedvesem ? . . .
Mind elhagyott. Hát könyvem mért hull, mért nem
[hagy itt ?]

Fordította: Kuska Géza.

Immaculata.

— A Magyar Ujság-ból. —
Irtá: Dobák Emil.

Cseley Laczi, a kis Szabados Mariska
jegyese, miután már vagy százszor elhatározta
magában, — végre egy szép napon csaku-
gyan bátorságot vett magának megkérdez-
ni az öregektől, hogy miért ha szájuk az ő
esküvőjüket tavaszról őszre, őszről tavaszra,
holott ők kettecskén Mariskával már igen
régén tisztában vannak azzal, hogy nagyon
szeretik egymást.

félrevezetés van abban, ha mi arra tö-
rekszünk, hogy a királyi eskü által már
egyszer szentesített törvények hatályba
lépjenek? Most mégis az ámitás bélye-
gét akarták rásütni a függetlenségi párt
homlokára s politikai ellenfeleink, ki-
használva a képviselők vizsályát, ugyan-
csak halásztak a zavarosban s a legha-
zafiasabb pártra még azt is ráfogták,
hogy a muszkával kaczerkodik.

Káran tanul a magyar! Saját ká-
rán tanulhat — és bizonyára tanul is
— az orsz. függetlenségi és 48-as párt
is. Ime, láthatták a képviselő urak, hogy
mily eredményeket szül a vizsálykodás!
Anélkül, hogy magának a pártnak csak
a legkisebb baja lett volna is (mert —
ismételjük — a függetlenségi pártot al-
kotó választók közt semmiféle nézetel-
térés nem volt és nincs is), már-már
úgy beszéltek a függetlenségi pártól,
mint amely minden politikai súlyát el-
vesztette.

Politikai ellenfeleink áskálódása és
a királyi szájába adott közszegi nyilatko-
zatok — úgy látszik — teljesen végét
szakítják a vizsálynak. A függetlenségi
és 48-as pártkörben benmaradt képvise-
lők, átlátván a veszélyt, mely a vizsály-
kodó pártot fenyegeti, megtették a kez-
deményező lépést, hogy a függetlenségi
pártnak minden árnyalatú egyesüljön s
ha e kezdeményezés sikerül, a miben
nem kétkedünk, a függetlenségi párt
erősebb lesz, mint valaha volt!

Lelkünkrol elűztük az aggodalom
és tépő gondolatok rémeit. Ismét re-
ményvel és bizalommal tekintünk a jövő-
be. Pártunk képviselői, kik közt annyi
kiváló politikai jellem és rendíthetlen
hazafi van, bizonyára megtalálják annak
az utját, hogy a függetlenségi párt,
melyre oly fontos feladat vár, ne csak
a kerületekben, de az országgyűlésen is
teljesen egységes legyen. E: az egység
erőt ad, az erőt pedig siker követi.
Ugy legyen!

Az öreg ur hosszan elgondolkozott az
adandó feleleten, de azán mégis csak meg-
mondotta az igazat.

— Hát bizony Laczi fiam elhiszem én,
hogy maga már nagyon szeretné vinni Maris-
kát. — De abba beleszólása van ám az or-
vosnak is! Azt hiszik maguk szerelmes fia-
talok, hogy a világ sora már egészen maguk
után igazodik? Hiszen csak a vak nem látja,
hogy az a szegény gyerek beteg, nagyon be-
teg. Annak egy-két évig gondolni sem lehet a
férjhezmenésre, gyerekevelésre, olyan kevés
annak a vére, hogy egy szunyog se cserélne
vele! De hát maguk barátocskám vakok vala-
mennyen!

Cseleynek aztán bizony el kellett is-
mernie, hogy az öreg Szabadosnak igá-
za van.

Mikor egyszer-egyszer nem a maga sze-
relmes szemével, hanem a bíráló idegen
embernek józanságával tudott ránézni
arra a törekény kis babáskára, — a ki
neki egy egész nagy világot jelentett, — ak-
kor kénytelen volt belátni, hogy az a gyöngye
kis gyerek még egyáltalán nem feleség-
nek való.

Tartott is nála jó darabig a szilárd el-
határozás, hogy várni fog türelmesen, hanem
mikor egyszer a kis Mariska meglesve az
alkalmas pillanatot, féltréfásan, félkomolyan
— de enni való naivsággal és szegénylősen
kérdőre vonta Laczikát, hogy mikor hajlandó
már ünnepélyesen és határozattan követelni
a kezét, — akkor aztán egyszerre elfe-
ladkezett mindenféle kenetteljes elhatározás-
ról s karon fogva a kicsikét, — retentő ko-
mely fenséggel előtört a titokzatos ab-
lakmélyedésből, egyenesen a papa szobája
felé.

Igaz ugyan, hogy a babus már fél
uton megrémült a kitörendő vihartól és szí-

Beöthy Ákos az oláhokról. A kas-
sai polgárság 400 területű bankettel bucsu
zott el képviselőjéről, ki több napig időzött
kerületében. Beöthy Ákos politikai toasztban
köszönte meg választói ragaszkodását véle-
ményt mondván a nemzetiségi kérdéstről. Ele-
sen itelte el P a v e l püspöknek és tarsainak
feszkelődését, kik azért mernek a magyar nem-
zet ellen törni, mert abban a hibben élnek,
hogy a monarkia ereje nem fogja a magyar
nemzetet velük szemben megvédeni. A mit
sovinizmusnak neveznek, az nem egyéb, mint
a nemzet jogos igényeinek megvédeése. Ha er-
ről lemondanánk, nem csak Ausztria, de az
uralkodóház is kárát vallaná, éppen ezért a
nemzeti aspirációk és érdekek apólasa, szem-
ben a nemzetiségeknek alkotmányunk és nem-
zetünk ellen folytatott vakmerő aknamunkájá-
val, dinasztikus érdek is. Ma pártkülönbö-
ség nélkül minden becsületes magyarnak egész
odaadással kell küzdenie a magyar állam és
nemzet politikai egységéért. E kérdésben a haza
minden hű fiának egyet kell értenie. Beöthy
beszéde óriás lelkesedést keltett.

A haza. A magyar ember szívét min-
dig megdobogtatja a haza gondolata s ha ide-
genből jöve arra a szent rögre lép, melyen
»apáink vére folyt s a melyhez annyi szent
nevet egy ezredév csatolt, csak akkor erzi
igazán, hogy szive minden idejével oda van
növe ehez a földhöz, melyen e hadverő ősök
hazát teremtették a magyar nemzetnek. A ma-
gyar nép e veleszületett hazaszeretetének egy
magasztos jelenetéről kapunk hírt, mely a na-
pokban történt a magyar-galicziai határszelen.
A gr. Üxküll nevet viselő 16-ik huszárezredet,
melynek Temesvár a hadkiegészítő kerülete,
Galicziából visszahelyezték Magyarországra s
az ezrednek a télén át Budapest lesz az
állomáshelye. A napokban történt, hogy az ez-
red hazatérő útjában elérte a magyar határt
s a mint az ezred első százada a haza földé-
hez közeledett s a század élén lovagló száza-
dos megpillantotta az éppen a napokban fel-
állított nemzetiszínű határszlopot, melyen az
ország czimere ott díszelgett, a derek tiszt
kardot rántott és tisztelegre vezényelte szá-
zadát. A kardok egy pillanat alatt kirepültek
hüvelyekből s a huszárok az ország czimere
előtt tisztelegve keltek át a határon. Mikor
a század már magyar földön volt, a százados
visszarejtette kardjait a hüvelybe és harsány
szóval vezényelte:

— Állj!
A század megállott s ekkor a százados
így szólt a huszárokhöz:
— Fiúk! Most kiállítások utánam há-
romszor: Eljen a haza!
Es a határszéli bérések háromszor visz-

vesen meghátrált volna, — de az lehetetlen
volt.

Laczi keze mint valami vaskapocs szo-
ritotta az övét s ha csak azt nem akarta,
hogy eltörjön az a kis viasz-kacsó, hát men-
ni kellett.

Odabent a két öreg éppen nagy hangon
vitakozott valami, de a mint a gyerekek
előadtak nagy félenken kérésbe burkolt vádó
sürgeteiket, — mely csend támadt a szo-
bában.

Az öreg Szabados izgatottan toltá pá-
paszemét homlokára meg vissza, s szemmel
láthatólag jobban szerette volna átadni a szót
feleségének, ki azonban megátalkodott módon
teljesen elhallgatott.

Miután pedig más könyöröletes lélek
nem akadt, — a papa némi huzódózás után
maga rukkolt elő, — azzal, hogy a gyer-
meknek még várni kell sokáig, — mert
különbön az orvos bácsi nem áll jót sem-
miről.

Persze, hogy ez a biztatás nem valami
nagyon lelkesítette a gyerekeket, s csendes
megadás helyett ki könnyel, ki szóval kez-
dett a papa makacs szívére hatni. A mama
ugyan megfutott, hogy ne is lassa kétségbe
esett vergődésüket, de a papa annál hősie-
sebben kitartott álláspontja mellett, s falán
még Laczi maga is elpityeredett volna, ha a
döntő pillanatban elő nem kerül a ház régi
barátja, az öreg háziúr.

Az orvos bácsi az öreg doktorok szoká-
sa szerint goromba volt ugyan de jószívű. —
Mikor meglátta a szegény két gyerek bánatos
arczát, megeseit rajtuk a szive, s így szólt
Szabadoshoz:

— Nézzed csak öregem, minek hagyjuk
mi ezt a két makranczos szerelmezt so-
káig epekedni? — Nekem van egy jó ideám.
Ha már sehoggy sem tudnak várni arra az es-

hangozták a huszárszázad lelkes kiáltását:
Eljen a haza! A század csak ezután lovagolt
tovább, de ez a jelenet sorban ismétlődött,
mint az ezrednek mind az 5 százada Magyar-
országnak határszlopa mellett, egymást kö-
vetve, magyar földre vonult. A falvakból oda
sereglett lakosságra ez a jelenet feledhetetlen
hatást gyakorolt s feledhetetlen lesz minden
magyarra, a ki csak híret fogja venni a ma-
gyar haza szeretete e magasztos
manifesztációjának.

BELFOLD.

A herceggprimás a királlyal.

Vasary Kólos herceggprimás Esztergomból
Becsbe utazott, meg pedig — mint a Pester
Lloyd jelenti — a király egyenes meghívásá-
ra. Ő felsege egy órai magánkihallgatáson fo-
gadta. Ez audienzia szoros összefüggésben van
a kormány egyházpolitikai javaslataival és a
papa legutóbbi enciklikájával. — A papa
enciklikájának megjelenése óta a herceggprimás
még nem volt a királlyal kihallgatáson és így
még nem is mondhatta meg a korona előtt
véleményét az enciklikáról. Ha a kihallgatás
következében szükségessé válnék, hogy a
herceggprimás a kormány tagjaival tárgyalásokba
bocsátkozzék, akkor Beöthy egyenesen Buda-
pestre jön. A becsi kihallgatás siettetni fogja
az egyházpolitikai kérdések megoldását, úgy
hogy a parlamenti tárgyalások megkezdése
után a felmerült nehézségek legnagyobb része
el lesz omlatva.

Megabczugolta a királyt.

Egy aradi újságban olvassuk, hogy az aradi királyi
ügyesség vizsgálatot indított egy borosjenői
oláh ellen, a ki a királyt, a hadgyakorlatokról
visszatérőben, megabczugolta. Az oláh embert
a tette után azonnal letartóztatták, de később
szabadon eresztették és ujabbban a borosjenői
járásbírósg tette meg fejleletését a vakmerő
ember ellen, a ki azután az ügyesség, a fel-
jelentés alapján, le is tartóztatóta. A lazadó
oláh, a mint ez Borosjenő körül szokásban
van, minden valószínűség szerint »kabatos
urak« készítették erre a cselekedetre.

A hódzegei mandátum.

Budapest, szept. 25. A képviselőház bizottság
László hódzegei mandátumának ügyét október
10-ére halasztotta el, mert az idézés nem lett
Lelbachnak kézbesítve.

Interpellációk helyett kérvény.

Budapest, szept. 25. A képviselőház elnöke
a mai ülés után az összes pártok vezerei, el-
nökei és alelnökei tanácskozására gyűlték össze
s elhatározták, hogy a királyi válaszokra
nézve minden párt szerdán kérvényt ad be. A
kormány beleegyezett, hogy e kérvények azon-
nal a kérvényi bizottsághoz utasítottassanak s a

külvőre, vigyük őket a pap elé, hadd legyenek
férj és feleség, de Mariska szépen itthon ma-
rad, Laczi pedig udvarolgat neki tovább, vagy
ha nagyon fáj a szíve a lelakotól kis felesé-
gért, elutazik egy időre, így majd csak könnyeb-
ben eltelik azaz egy-két esztendő. No, mit
szó/sz hozzá?

Ugyan mit is mondhatott volna erre
az öreg? — Szólani különben sem tudott,
— mert a két gyerek hol neki esett, hol a
doktor bácsinak, s őssza vissza ölelte, csó-
kolta őket, — hát csak helynyugodott a vég-
zetbe.

Nem is sokat vártak tovább, pár hétre
meg volt az esküvő. A kieseke pajzsanul
volt az egész szertartás alatt, mód nélkül tet-
szett neki, hogy ő ma olyan asszonyka lesz, a
ki mindjárt el is válik az uratól, de aztán mi-
kor este kikisérték a vasúthoz a szegény fér-
jem uratam a ki egyedül volt megkezdendő
nászutazásuk, akkor egyszerre elmúlt minden
jó kedve, nyakába akaszkodott Laczikájának
és sirt keservesen.

Hát még azután, mikor meg kapta fér-
jecskejének első szomorú, epekedő leveleit!
Annyit sirt és oly rosszul nézett ki, hogy az
öreg orvos először is komoly szemrehányás-
okat tett magának idejéért, azután pedig nem
késelt Laczinak egy csomó gorombaságot irni
kijelentve, hogy elikkasztja leveleit, ha még
több bolondot összeír, mert egészen beteggé
teszi velük a kiesikét.

Beszélhetett annak! Ha nem irhatott si-
ránkozó szerelmes leveleket a feleségének,
akkor nem is irt egy jó ideig semmit, a mi-
től aztán a kis feleség még betegébb lett. Ké-
sőbb irt közönyös dolgokról, de akkor meg
az volt a baj, hogy már elhidegült; szóval
az árva kis menyecske napról napra betegébb
lett s a három öreg végre hosszú tanács-

kérvényi bizottság jelentése már a jövő hétfőn tárgyalásra tüzessék ki. E szerint a szerdára jelzett interpellációk elmaradnak, mert a kérvényekhez a ház minden tagja hozzá szólhat.

A függetlenségi és negyvennyolcas pártkörből.

Az országgyűlési függetlenségi és negyvennyolcas pártkörnek hétfőn délután hat órákor a pártkör helyiségében ülése volt. Ekkor jött össze a pártkör a nyári szünetek után.

A Rimler-ügy, a pártkörből legutóbb kilépett párttagok és a pártkör részéről kiküldött három-három tagú bizottság együttes tanácskozásáról fölvetett jegyzőkönyv s a kilépettek részéről ennek kapcsán a pártkör elnökéhez intézett átirat s a király borosbesései és közzei nyilatkozata voltak az ülés fő tárgyai.

A tanácskozást Justh Gyula elnök vezette. Jelen voltak: Justh Gyula, Helfi Ignác, Polonyi Géza, Simonfay János, Mülek Lajos, Chernel Gyula, Kolozsvári Kiss István, Babó Emil, Vörös János, Vajay István, Horváth Géza, Várady Károly, Molnár Jósias, Beniczky Miksa, Meszlenyi Lajos, Barabás Béla, Endrey Gyula, Kállay Lipót, Okolicsányi László, Havari Dani, Vikár István, Pázmány Dénes, Vissontai Soma, Papp Elek, Tompa Antal, Nánassy Ödön, Putnok Mór, Heckenást György, Borzay János, Kun Miklós, Szederkényi Nándor, Kovács József, Kállay Ferencz, Szalay Károly, Szaosvay Sándor, Meskó László, Bakó István és Jeszenszky Ferencz. (Boda Vilmos táviratilag mentette ki magát.)

Justh Gyula elnök üdvözölve a jelenlevőket, megnyitja az ülést. Megnyitó beszédeben hangsúlyozza, hogy a párt súlyos megpróbáltatás előtt áll a koronának a nemzet alkotmányával szemben való álláspontja miatt, a melyt a legutóbb Kőszegen és Borosbesében tett királyi nyilatkozatok világosan jeleznek. — Hangsúlyozza továbbá, hogy a pártnak a megpróbáltatás jelen idejében minden személyes indokot félretéve, összes törekvését arra kell irányítani, hogy egyesült erővel foglaljon állást a támadások ellen s az a feladata, hogy ha nem is könnyű szerrel, de kitartó munkával dadal arasson.

Bejeleni, hogy a nyár folyamán egy budapesti újság kérdést intézett hozzá az iránt, hogy a párt Rimler Gyulának milyen megbízást adott? Azt felelte s azt állítja most is, hogy a párt Rimlernek semmiféle megbízást nem adott és vele soha semmiféle összeköttetésben nem volt.

Pázmány Dénes kijelenti, hogy az ő tudomása szerint sem adott a pártkör megbízást Rimlernek, sőt egyszer sem hatalmazták fel a szóban forgó lépések megtételére. Rimler teljesen a maga iniciatívájából járt-kelt Oroszországban s teljesen a maga felelősségére dolgozott a fennálló hármasszövetség megdöntésén.

Justh Gyula elnök ezután előterjeszti, hogy a napirend első tárgya a pártkör és a kilépett képviselők által kiküldött hattagú bizottság együttes jelentésének és a kilépett képviselők átiratának tárgyalása.

Ennek tárgyalása előtt felszólal Szalay Károly, indítványozva, hogy a pártnak jogalapját megtámadó események következtében a pártkör az együttes jelentésnek és a kilépett képviselők átiratának tárgyalásába most ne bocsátkozzék, hanem a kiküldött háromtagú bizottságot még két taggal egészítse ki s az egyezkedések fonatát újból vegye fel. Ezt az álláspontot foglalja el már azért is, mert erősen hiszi, hogy azok a támadó szavak, a melyeket a koronás király Kőszegen mondott, kölcsönösen ébresztgetik az egyesülést, az egyesült erővel való működés vágyát, egy a part-

kozás után elhatározta, hogy hazahívják a fiut.

Szép őszi nap volt, mikor elvitte a posta Cseley Lacihoz messze idegen országba az öreg Szabados levelét s mikor tudára adták a kis menyecskének is, hogy rövidesen haza várhatja a férjét.

Hogy megőrült az a gyerekaszony erre a jó hírre!

A piczi kert legvégebe vonult el, hogy kedvére kisirbassa magát, ott lelte meg őt a doktor bácsi, a mint egy odvas fának támaszkodva szinte önkívületben tépegette a repkény leveleit, könnyes szemével a távolra nézve, mintha már látná jönni messziről érkező rég várt kedvesét.

Oly szép volt így a kicsike, nekiderült lángoló arcával, pihéző keblével s az orvos mégis aggódva nézett rá, mintha csak roszt sejtett volna.

És a sejtélem beteljesült. Mariska éppen azon a kegyetlen napon feküdt le betegágyába mikor visszajött idegenből az elküldött levél, azzal a megjegyzéssel, hogy Cselei a keresett helyről elutazott.

Az öregek kétségbe voltak esve, hogy hol keressék már most a férjét, s mivel hitességek a betegét? Aztán, csak még teltelt nyugodniok, keresni nem kereshették Cseleyt sehol, bekérelt kell rá nyírni. mig maga át életelt új helyéről, a betegét pedig nem lehetett amitani semmivel, kitalált az magától mindent.

A napok pedig kétségbejött egyforma-

körben, mint a pártkörből kilépett képviselőkben.

Helfi Ignác indítványozza: hogy tekintettel a közzei és borosbeséi nyilatkozatokra, melyekből az tűnik ki, hogy az egész közzei reakció teljesen labra állott; tekintettel ezen pártunk létalajját, országunkat és alkotmányunkat fenyegető veszélyekre, intézzünk felhívást a közzei ellenzék összes arnyalataihoz: hogy félretele minden egyéb tekintetet, egy pártát egyesüljünk. (Zajos eljenzés.)

Polonyi Géza azt ajánlja, hogy a kiküldendő öttagú bizottság még ezen héten kezdje meg tanácskozásait a pártkörből kilépett képviselőkkel, hogy a helyzet minél előbb kitisztuljon.

Havari Dani el fogadja.

Vikár István és Bakó István csatlakoznak Havarihoz.

Dr. Barabás Béla javasolja, hogy a kiküldendő öttagú bizottságnak a pártkör semmiféle uszítást ne adjon, hogy mondja ki, a pártkör hatalmazza fel a bizottságot határozatára is, olyan határozatra, a melyet a pártkör felül nem bírhat, hanem egyszerűen csak tudomásul vehet. (Ellentmondások.)

Az értekezlet erre egyhangulag kimondja, hogy ez alkalommal sem az együttes jelentésnek, sem pedig a kilépett képviselők átiratának tárgyalásába nem bocsátkozik, hanem az egyezkedési tárgyalásra öttagú bizottságot választ Helfi Ignác, Justh Gyula, Kun Miklós, Pázmány Dénes és Havari Daniél személyében, továbbá: hogy tekintettel a párt létalajját, országunkat s alkotmányunkat fenyegető veszélyre, az egyesülést iránt felhívást intéz a közzei ellenzék összes tagjaihoz s ezen felhívás szövegére Justh Gyula elnököt, dr. Várady Károly jegyzőt és Helfi Ignácot küldi ki.

Justh Gyula elnök bejeleni azután, — hogy a pártkör legközelebbi ülésén egy hírlapbizottság kiküldését indítványozza, a mely bizottságnak az lesz a feladata, hogy vidéki pártlapok vezércikkkel való ellátásáról gondoskodjék s egy fővárosi napnap megindítására tervet készítsen. Ezután a pártkör egyéb belügyeiről tesz előterjesztést, melynek kapcsán Polonyi Géza, Simonfay János és Szederkényi Nándor szólalnak föl.

Okolicsányi László interpellációt jelentett be, a néptanítók jövedelmének, a kataszteri tisztajövedelem alapján való törvényellenes kipuhatolásának elrendelése miatt.

A pártkör kimondja ezután, hogy az országgyűlés legközelebbi napirendjére tüzendő tárgyakat szerdán, szeptember 27-én délután 5 órákor tartandó értekezletben fogja tárgyalni s ezzel az ülést véget ért.

A közzei ellenzék összes tagjához intézett felhívás szövegét a kiküldött haromtagú bizottság az ülés után azonnal megállapította s azonnal szét is küldte.

A felhívás a következőképen szól:

Tisztelt barátaink, elvtársaink!

A legszentebb hazafiai érzelmeiktől áthatva szólunk hozzátok.

A mi ellen egy negyed század óta küzdünk, a közzei reakció levetette álcáját s nyílt sakkal száll sikra mind-azok ellen, akik a magyar nemzet függetlenségi törekvéseinek a törvényhozás ter- meiben s azonkívül hű tolmácsai.

E váratlan s egészen indokolatlan támadásra a helyes válasz csak az lehet: hogy az összes közzei ellenzék, mint egy ember talpra állva odakiáltssa az el-

sággal multak, nem hozva sem a férjtől levelet, sem a gyermek-asszonynak üdülést. Ott feküdt a szegény kis beteg párnái között halaványan, szótlanul leve az a boldog napot, mikor újra magához ölelheti az ő hűtlen férjét.

De a férj csak nem jött, s az orvos baci egyre aggodalmasabban csóválta fejét; belatta lassankint, hogy a hervadó virág fele elkerülhetlenül közeledik a lehullás pillanata. Napokon át szótlanul feküdt a kis Mariska, nem figyelve sem anyjának siránkozására, sem az orvosoknak lassankint reménytelenre vált arczara.

Nagy sokára aztán *egyszer szó nélkül, levél nélkül megérkezett Cseley, edes meglepetést szánva a kis feleségnek váratlan hazajöttével.

Oh be boldog, kedvesnap volt ez a szegény betegre! Felelt nagy nehezen agyában, vékony kis kezeibe vette férje kezét s szerelmes hangon gügyögötte, hogy el nem ereszti magát többé soha. Nem is eresztette el, lassankint a karjai között boldog reménytel, mint a fonyadó lilium, melynek utolsó napjait kedvessé teszi a nyári reggel harmata.

S az árva férj, mikor edes reménye után ott látta maga előtt kiterítve kedvesét, sirni nem tudott, pedig szíve majd meghadt a kegyetlen fájdalomtól. Csak nézte-nézte bomló észszel az a hidegre vált gyönyörű kis virágot, mely Isten és ember előtt övé volt s még sem mondhatta magának soha sem.

bizakodott hatalomnak: idáig s ne tovább!

Kétséget nem szenved, hogy a keblünkben dúló villongások bátorították fel a reakciót e nyílt fellépésre.

Mutassuk meg, hogy akkor, mikor elveink, mikor hazánk legszentebb jogai vannak megtámadva, elnémul közöttünk minden egyéni érzelem, eltűnik minden nézeteltérés s csak egy kötelességet ismerünk: egyesült erővel védelmére kelni a megtámadott jognak s a reakcióval szemben diadalra juttatni azon elveket, melyeket egy évezred történelme szentesített s melyeknek diadala biztosítani fog nemzetünknek egy újabb s még boldogabb évezredet.

Felhívunk tehát benneteket, bajtársak, hogy felelve a multban történelmet, mondjuk ki, a haza szent szerelme nevében mondjuk ki: hogy egyik vagyunk újból, az összes közzei ellenzék egyesülten, ujult erővel fog küzdeni a haza függetlenségének zászlója alatt!

Kelt a függetlenségi és 48-as párt 1893. szeptember 25-én tartott értekezletéből.

Justh Gyula. Várady Károly, elnök. jegyző.

A király vendégei.

Bécs szept. 26.

Vilmos némercszásár ma reggel nyolc óra 40 perczkor Hetzendorfa érkezett. Ferenc József király már nyolc órákor érkezett a német császár fogadására a pályaudvarra. Ő felsége a Ferenc császár nevével viselő porosz gárda ezred egyenruhájában volt. Mikor a német császárt hozó udvari vonat közeledését jelezték, a király közvetlenül a vágányok mellé állott, oda, ahol a különvonatnak körülbelül meg kellett állania. A német császár, aki ismeretes vadászokztümében volt, e szavakkal sietett a király felé:

— Guten Morgen Majestät!

Aztán a két uralkodó szívélyesen megölelte és megcsókolta egymást, majd az udvari várótermen áthaladva, kocsiába ültek és Schönbrunnba hajtottak.

Mint hogy Vilmos császár mel'őzni akart minden hivatalos fogadást, a vasutnál a gróf Aheasberg Traun fővadászmeister fogadta, akivel a császár, mielőtt Schönbrunnba érkezett, az eső daczára a laizni vadaskertbe ment vadászni. A király még a hietzingi kapual elbucszott a német császártól.

Ma délelben a német császár megbízásából Rudolf trónörökösnek a kapuczinokok sirlombjában levő koposójára nagy teáregész-koszorút helyeztek, melynek atlaszszalagján a következő felírás van:

Legdrágább barátjának, Rudolf trónörökösnek, a német császár.

Visegrad szept. 26.

Albert szász király és Lipót bajor hercegek, ma, éjfélt után fel egy órákor Visegradra érkeztek.

A fejedelmi vendégek halókocsijukban maradtak, de alig kezdett pitymalani, az esős idő daczára már talpon voltak s már tel négykor elindultak cserkészetre a korona erdőbe.

A cserkészet négy órákor kezdődött és öt óra hosszat, kilenczig tartott s a vadász-szerencse, részben legalább, teljesen mosolygott a fejedelmi vadászok fegyverére, a mennyiben a szász király egy gyönyörű szarvast terített le egy lövésre.

A szász király csak ma estig maradt itt. A kilencz órai vonattal Keszthelyre megy, ahol a gróf Festetich-család vendége lesz. Keszthelyen Festetich grófné fogja várni a vanatnál.

Lipót bajor herceg péntekig marad Visegradon s folytatni fogja a vadászatot.

KÜLFÖLD.

Tüntetés a hármasszövetség mellett. Páris, szept. 25. A Faubourg du Templeben tegnap d. u. gyűlés volt, a nevezett negyedben rendezendő orosz ünnepélyek szervezése ügyében. A gyűlésen verekedés támadt. A tüntetők azt kiabálták: Éljen a hármasszövetség! Körülbelül 12-én megsebesültek, köztük harman súlyosan. — Az utóbbiakat a St. Louis-kórházba vitték. Mintegy 10 embert tartóztattak.

Vilmos császár és Bismarck. Bécs, szept. 25. Iteui körökben, melyek a közzei negyedben rendezendő orosz ünnepélyek szervezése ügyében. A gyűlésen verekedés támadt. A tüntetők azt kiabálták: Éljen a hármasszövetség! Körülbelül 12-én megsebesültek, köztük harman súlyosan. — Az utóbbiakat a St. Louis-kórházba vitték. Mintegy 10 embert tartóztattak.

je el, hogy Bismarcknak igaza volt, mikor interviewokban és beszédekben a császárral szemben ellenzékieskedett; erről pedig szó sincs.

Az osztrák Reichsrath összehívása. Bécs, szept. 26. A hivatalos lap szept. 24-én kelt, gróf Taaffe miniszterelnökhöz intézett legfőbb kéziratot közöli, — a mely a Reichsrathot okt. 10-ére hívja össze.

Az új közös hadügyminiszter. A hadsereg rendeleti közlönye már tegnapielőt közölte azt a királyi kéziratot, mely báró Merkl tábornagot a hadügyminisztérium ideiglenes vezetésétől felmenti s egyúttal nemess Kriehammer Ödön lovassági tábornokot nevezi ki a monarchia közös hadügyminiszterének. Tegnapi azután ugy az osztrák, mint a magyar hivatalos lapok is közölték az erre vonatkozó négy királyi kéziratot.

Kossuth a nemzetiségi kérdésről.

Sebestyén Henrik hazánkba e hó 18-án Turinban meglátogatván Kossuthot, a beszélgetés folyamán szóba került a nemzetiségi kérdés is, mely újabb időben ismét annyi ádátlan viszály okozója.

Az egy számszűrt ez alkalommal nagyérdékű észrevételeket tett, amelyből adjuk a következőket:

Mit akarnak önök? — így szólott Kossuth. — Egy országnak, melynek Magyarországgal homlokegyenest ellenzék érdekei vannak, realis unióban élnék és így hiszik az ország boldogulását elérhetni? Hat ez teljesen lehetetlen. A béke huszonhat hosszú évben bizonyára tudtak haladni, tudom, hogy eme fejlődés különösen kulturális tekintetben mondható jelentékenynek.

De szomorú is lenne, ha épén a magyar nemzet zárkóznék el az európai eszmé-áramlatok elől, mikor erre fajunk mindig fogékony volt. Gazdaságilag és politikailag azonban az ország kepe igen sivár. Mive fejlődünk volna és mily virágzóvá, hatalmassá fejlődhetett volna az ország, ha az orosz intervenció elmaradt és kitűzött czélunkat, Magyarország teljes függetlenségét kivívtuk volna, az teljesen kiszámíthatatlan. Biz a nemzetiségi bajok se fejlődtek volna ennyire.

A románok sok mindent mondsanak sérelmek és kúrtólik, hogy ha részükre ez az a meradati, akkor ők a legbekesebb polgárai lesznek a hazának. Hat kérem tudom, ez az egész csak mese. Sérelmeik tulajdonképen nincsenek is, hanem ők egész egyszerűen el akarnak szakadni az országtól és Erdélyt a nagy országotól revén Romániának szeretnék ajándékozni, mely királyság ők magnesként vonzza.

A történelmi tanúságára hivatkozva annyit mondok, hogy ezt a kérdést csakis a kard fogja egyszerre eldönteni. Addig is a magyar királynak, illetve a magyar államnak jobban kellene a románokkal éreztetni, hogy ők valójában szent István koronájának alattvalói.

En nem féltem volna a nemzetiségi kérdéstől, ha Magyarország teljes függetlenségét kivívtuk volna, mert megadtuk volna a haza minden polgárának, nyelv- és vallaskülönbség nélkül az egyenlő szabadságot és mindenki számíthatott volna az állam pártfogására, de viszont mindenkinek éreznie kellett volna a hatalom súlyát, ha az ország érdekeivel ellenkező aspirációkat terjeszt és kifelé gravitál. Ez bizonyára megteremtette volna a kívánt jó egyetértést. De mióta az én volt miniszterter- más és barátom Deák Ferencz, el tudta az ország többségével hitetni, hogy Magyarország nem tud saját erejéből, saját lábán megállani, hanem mankóra van szüksége, azóta az ország nemzetiségei önkénytelenül is támaszt találnak a bécsi katonai köröknél és azóta ugy velük a »Politik meines Hauses« érdekeit szolgálja, ha a magyar faj, mely pedig a Habsburg-dinasztia legnagyobb támasza, gyengitlik.

Pedig ez meg fogja magát keservesen beszúlni. Ausztria szíjjel fog előbb-utóbb mal- lani. Ezt a történelmi kérelmetlen logikája pá- rancsolja.

Kérdéses, vajjon akkor a magyar nemzet, melyen az opportunitás atka ül, meg fogja-e tudni ragadni az alkalmat, hogy az adott helyzetet ön maga részére kiaknázza?

A látogató megjegyezte, hogy a fennálló hármasszövetség a nemzetiségi tulkapasokkal szemben is megvédi érdekeinket. Erre Kossuth így nyilatkozott:

»Annak az eredetileg kötött és 1889-ben kötött osztrák-magyar és német szövetségnek nagy értelme volt, mert a kölcsönös érdeken, egy közös ellenség az orosz ellen volt köve és esetleges más megtámadásokkal szemben csupán a barátságos semlegességre kötelezte a feleket. De mióta a szerződés akként módosították, hogy idegen érdekekért is kénytelenek leszünk sikra szállani, azóta a szerződésnek nincs meg az eredetileg célzavart nagy értéke. Hiszen kérem szívesen, Franciaország sohasem fog lemondani arról, hogy visszacszeresse elvesztett két nagy városát és országresztét, tehát előbb utóbb be fog következni az is, hogy az országban folyó idegen pénzzel szított agitációkat ellenségünk belső komplikációkká fogják fejleszteni, hogy aztán az őket támogatóknak halálból Erdélyt Romániának, a Szerémséget és Bacska egyrészt

Szerbiának stb. dely elszakítását országot teremtés és én nem hiszem ország sorsára

Ha

Találkozó

egyesület Otthon

Sétahangve

vasárnap d. u.

Szept. 25.

Szept. 30.

Okt. 1. Ifjú

Okt. 3. Alsó

lat közgyűlése, a

Uj

* A pár

legközelebbi k

dr. Rózsavölgyi

következő indit

lok elharapózás

életét nagy men

gársát, ot foglal

viszuma alá ha

vizdala a moder

fogalmával nem

ványt terjeszté

1. Kerje

közönsége felh

képviselőháza

nyező lépéseke

uton a parviada

gétől megfoszt

a II-ik részne

jezet kihagyás

mazás és bec

goritassanak.

2. Kerje

uton megvalós

gyeleti jogán

törvényes int

utasítsa a ki

parbjármánia

értelmiség

tisztviselői ka

nek nyilvánít

3. Végül

zandó határo

összes törvé

Az orszá

állást foglal

csere után d

hogy a legkö

előterjesztés

hogy a csar

czéljából a f

színiöt meg

Nagyvár

abból a czél

tek a budap

foglaljanak a

sók a kaszit

kesztessenek

sen indítván

fel az orszá

goritását ké

ségi és 48-
gyűlést tart

varmegye f

zandó felir

litjük, hogy

tus segéd le

tett hitszón

bajt gyilkos

* Szir

uj szingaz

debreczeni

történet. Cs

berlők): Cs

István, Oro

Nemes Kálm

József, Pak

Földes z

berlők): Ke

za, V. Szab

Bálintné, S

kas, Dr. Ke

sz. Kovács

vary Ferenc

és Reviczky

Lászlóné e

je el, hogy Bismarcknak igaza volt, mikor...

Az osztrák Reichsrath összehívása. Bécs, szept. 26. A hivatalos lap szept. 24-én...

Az új közös hadügyminiszter. A hadsereg rendeleti közlönye már tegnapi...

Kossuth a nemzetiségi kérdésről.

Szoboszló Henrik hazánkba e hó 18-án...

Az egy számból ezt alkalommal nagyérd...

Mit akarnak önk? — így szól Kossuth. — Egy ország...

De szomorú is lenne, ha épen a magyar nemzet...

A románok sok mindent mondanak sérelmek...

A történelem tanúságára hivatkozva annyit...

En nem féltém volna a nemzetiségi kérdéstől...

Pedig ez meg fogja magát keservesen beszúlni...

Kérdéses, vajon akkor a magyar nemzet, melyen...

A látogató megjegyezte, hogy a fennálló harmas szövetség...

Annak az eredetileg kötött és 1889-ben kötött...

Szerbiának stb. juttassák. Pedig már csak Erdély...

Határidő-naptár.

Találkozó szerdán és szombaton a Gönczy-egyesület...

Ujdonságok.

A párbajmánia ellen. A főváros legközelebbi...

Kérje fel Budapest fő és székváros közönsége...

Kérje fel továbbá feliratilag a kormányt...

Végül indítványozom, hogy a meghozandó...

Nagyváradon is mozgalom indult meg, abból a...

Színházi bérlők. Tiszay Dezső, az új színház...

A kereskedelmi és iparkamarától. Vállalkozók...

A cs. és kir. katonai élelmezési raktár Nagyváradon...

né, Mayer Emil, Nánássy Miklós, Kepes Géza, gróf Csáky...

A debreceni ev. ref főiskolában az 1893/4. tanév...

Halálozás. Polgár Kabay Mihályné, sz. Méhesz...

Athelyezés. A m. kir. igazságügy-miniszter...

A feleség jogát. Genfben mozgalom indult meg a...

Eljegyzés. Weisz Mór helybeli faterkeskedő...

Halálozások. Az elmúlt héten, szeptember 17-18...

A Vigéc.

A néphumor „vigéc” ezimen ismeri a kereskedelmi...

A kereskedelmi és iparkamarától.

Vállalkozók figyelmébe. A cs. és kir. 7. hadtest...

A m. kir. államasutak üzemeltetősége Kolozsvárt...

A cs. és kir. katonai élelmezési raktár Nagyváradon...

A debreceni ev. ref főiskola akadémia tanrendje...

Sámuel ny. r. tanár. Tantárgyai: Symbolika heti 6 óran...

A debreceni ref főiskolában az 1893/4. tanév folyó...

A Vigéc.

A néphumor „vigéc” ezimen ismeri a kereskedelmi...

Elmaradhatatlan üzleti notesze a legpontosabb...

Rengeteg sokat keresnek, s végül mint kereskedők...

Minden ízben érdekes ezen osztály. Dacára hogy a...

A debreceni ev. ref főiskola akadémia tanrendje...

Irodalom és művészet.

A Honvéd. Ama rendkívüli s igazán páratlan érdeklődés...

A Vasárnapi Ujság. szeptember 24-iki száma...

NYILT-TÉR.)

Hamis kolerahír. »Debreceeni Hírlap« szombati számban...

NYILT-TÉR.)

Hamis kolerahír. »Debreceeni Hírlap« szombati számban...

Nagy Sándor.

fordász-segéd.

Nyilatkozat.

En alulírott ezennel bizonyítom, hogy a »Debreceeni Hírlap«...

Nagy Lajos.

könyvkötő-segéd.

Különfélék.

Szabadságharcos a tengeren. A negyvenéves idők egy lelkes katonája...

Itt igen mozgalmas életet élt. Szerepelt a társadalomban, feje volt a szabadon gondolkodók egyesületének, amely a házasság ellen indított író háborút, s mint ilyen, nagy szimpátiának örvendett ausztráliai elvtársai közt. Nyolcvanhárom éves korának utolsó napjait magyar ruhában járt, amelyet Erdélyben lakó rokonai küldtek neki minden évben. Augusztus hatodikán még dolgozott hivatalában, de ekkor egy levelet kapott Farkas József rokona és negyvennyolcas fegyvertársa haláláról s abban a percben, amikor a levelet elolvasta, hanyatt dőlt székén és meghalt. A szabadságharcból magával vitt fegyvereit a budapesti szabadságharc-muzeumának hagyta.

Hazaftas tüntetés Csabán. Tabán Béla, békésmegyei főispán, a múlt héten meglátogatta Csabát s a tisztelgő küldöttségek fogadásakor a többi közt megkérdte Horváth Janos gimnáziumi igazgatót, hogy ki tartja fenn a gimnáziumot. Horváth igazgató azt válaszolta, hogy az intézetet legnagyobb részében a város tartja fenn, mert az ev. egyház presbiteriuma, alig áldoz rája. Az igazgató e válasza miatt szörnyű haragra gyúltak a presbiterium tagjai s e hó 20-án tartott ülésben elhatározták, hogy az igazgatót megdorgálás céljából maguk elé idézik. De Horváth igazgató, joggal érvelve azzal, hogy a presbiteriumnak nincs joga gimnáziumi igazgatókat megbüntetni, kijelentette, hogy nem engedelmessékedik. A csabaiak rögtön felfogták, hogy presbiterium tagjait nem vezeteti egyéb, mint a magyarosító gimnáziumi igazgató elleni gyűlölet s e miatt fátylas menettel tisztelte meg Horváth igazgatót. Az imponans fátylasmenetben résztvett Csaba színe-java. Haan városi ügyész üdvözölte Horváth igazgatót, a ki könyveket meghatva válaszolt. A fakjvivők visszatérve, Szabórényi és Koren lelkészeket, a kik a Horváth elleni akciót vezették, kifütyölték.

TÖRVÉNYSZÉK.

A Replika pöre. A királyi kuria sajtótanácsa tegnap délelőtt tárgyalta Daruváry Alajos elnöke alá a Replika szerkesztőinek semmisségi panaszait. Az esküdek verdiktje alapján tudvalevőleg Popovics Aurél 4 évi államfogházra és 500 forint pénzbüntetésre, Romanul Miklós pedig egy évi államfogházra és 200 forint pénzbüntetésre ítélték. Popovics 10 pontban, Romanul 3 pontban nyújtotta be panaszait, melyek miatt az ítélet megsemmisítését kérték. Dr. Székely Ferencz előadó az egész delelőtti ülés folyamán a semmisségi panaszt referálta. A sajtótanács valamennyi semmisségi okot elvetette, részint azért, mert az ítélet érdemi részét érintik, részint pedig azért, mert teljesen igazolatlanok.

A végzetes parbaj. Dr. Kálmán József tragikus parbajának bünygyéről a következőket jelenthetjük: Lázár Márton kir. ügyész a törvények azon végzését, melylyel Orley György letartóztatására vonatkozó indítványát elvetette: a kir. táblához felebbezte meg. A vizsgáló bizottság bekérte már a parbajban

használt pisztolyokat, melyekről az elterjedt hírekkel szemben megállapítottat, hogy azok nem vont csövéket.

A pécsi kir. tábla új elnöke. A pécsi kir. ítélőtábla elnökévé a király Balogh Károly budapesti ítélőtáblai bíróit nevezte ki. A kinevezés legközelebb benne lesz a hivatalos lapban.

VASUTI MENETREND.

1893. május hó 1-től.

Debreczenből indul:

Budapest—Nagy-Várud felé	reggel 8.40 p.
" " " " " "	déli 12.45 p.
" " " " " "	este 10.31 p.
Csak Nagyvárud felé	délután 3.40 p.
Szatmár felé	délután 3.45 p.
" " " " " "	este 7.45 p.
" " " " " "	éjjel 3.09 p.
Miskolcz felé	délután 8.45 p.
" " " " " "	délután 8.45 p.
" " " " " "	este 7.40 p.
B.-Szt.-Mihály felé máv-ról	reggel 5.48 p.
" " " " " " " "	vásártérrel 6.04 p.
" " " " " " "	máv-ról 6.15 p.
" " " " " " "	délután 3.40 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	reggel 5.48 p.
" " " " " " " "	vásártérrel 6.15 p.
F.-Abony és Polgár felé máv-ról	délután 3.40 p.
" " " " " " " "	vásártérrel 4.04 p.

Debreczenbe érkezik:

Debreczenbe N.-Várud-P.-Ladány felől	reggel 2.44 p.
Budapest felől	délután 3.09 p.
Gyorsvonat este	7.09 p.
Csak Nagyvárud felől	reggel 7.48 p.
Szatmár felől	reggel 7.54 p.
" " " " " "	délután 12.29 p.
" " " " " "	este 10.16 p.
Miskolcz felől	reggel 8.07 p.
" " " " " "	déli 12.36 p.
" " " " " "	este 7.20 p.
Büd-Szent-Mihály felől vásártérre	reggel 8.03 p.
" " " " " " "	máv-ra 8.17 p.
" " " " " " "	vásártérre 8.20 p.
" " " " " " "	máv-ra 8.30 p.
F.-Abony s Polgár felől vásártérre	délután 5.02 p.
" " " " " " "	máv-ra 5.16 p.
F.-Abony és Polgár felől vásártérre	reggel 7.45 p.
" " " " " " "	máv-ra 8.00 p.

Budapestről—Debreczenbe indul:

Személyvonat reggel	8 óra 25 pkor.
Gyorsvonat délután	2 óra 10 pkor.
Személyvonat este	7 órakor.
Gyorsvonat este 9 óra 15 perczkor, mely Páskladányban utól éri a Budapestről este 7 órakor induló személyvonatot.	
(Egységes vasuti- — zóna — idő szerint.)	

Közgazdaság.

Budapesti gabonatózsdé. Hivatalos jegyzések szeptemb. 26. — Buza őszre 7.41 pénz. 7.43 áru, tavaszra 7.83 pénz. 7.85 áru. Tengeri 1894. máj.—jun.—ra 5.02 pénz. 5.04 áru. Zab őszre 6.82 pénz. 6.84 áru. — Káposztarepeze aug.—szept. 15.73 pénz. 15.75 áru. A sertéskereskedelmi csarnok jelentése szeptember 25. a) Hízott sertés árak: 1. Magyar első rendű: 1 Óreg nehéz (páronként 300—400 klgon felüli súlyban)

8305/1893.

Arverési póthirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről pótlólag közhírré tétetik miszerint a Pallagi VIII. és IX-ik tag földeknek és a szikgáti cserépvető mellett északra és dél felől fekvő földeknek folyó 1893-ik évi október 4-ik napján kitűzött nyilvános szóbeli árverése iránt 7748 és 7790/1893. sz. alatt kibocsátott hirdetmény azzal pótolatik, hogy az ajánlati összeg 10%-ával ellátandó írásbeli zárt ajánlatok is elfogadhatnak, melyek az árverés előtti napon október 3-án délután 5 óráig a polgármester urhoz adandók be, melyek a szóbeli árverés megtörténte után az árvereltől küldöttség ált. l. azonnal és nyilvánosan fel fognak bontatni, s az árverési jegyzőkönyvekkel együtt a tanács határozata alá fognak terjesztetni.

Debreczen, 1893 szeptember 23-án.

A városi tanács.

(429.)

2—2.

Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**
Felolvasó szerkesztő és lapkiadó: **Kösa Barna.**
Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1828.)

Med. univer.

Dr. GUTTMANN EDE
fogorvos

Ischlből, ahol a nyári időszakon át működött, hazaérkezve, rendeléseit állandó lakásán ismét megkezdi és minden a foggyógyászat teréhez tartozó műtétek kivételére és műfogak előállítására ajánlja magát. (405.)

Főpiacz 1824. Szikszay-féle ház I-ső emelet.

Máriaczei gyomorcsépek

kitűnően hatnak a gyomor-betegségeknek.

nélkülözhetetlen és általános ismert házi- és népszer.

Schintzmarke.

L. Prady.

Jelek, melyekről a gyomor-betegségek fölismerhetők: étvágytalanság, a gyomor-nyomás, bizás lehellet, felújtság, savanyú felbűfogs, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálka-kiválasztás, sárgaság, andor és hányás, gyomorgöcs, kemény székelés vagy székülés. — Hatatos gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, amennyiben ez a gyomortól származott, gyomortartóhelyesnél ételekkel és italokkal gélizták májbajok és hámorrhoidaknál.

Nevezett betegségeknek a MARIACZEI GYOMORCSÉPEK évek óta a legnagyobb sikerrel használtattak, a mit száz és száz bizonyítvány igazol. Egy palack ára, használati utasítással együtt, 40 kr. Kettős palacké 70 kr. Közönségi székülés BRADY KÁROLY gyógyszerész által, Krem-sie-ben, (Morvaország) a védjegy és aláírás megfigyelendő. Csak oly cseppeket tessék való diáknak elfogadni, melyeknek burkolására zöld szalag van ragasztva e szavakkal: "Valódiságát bizonyítom." E szalag az én aláírásommal van ellátva.

Valódi MARIACZEI GYOMORCSÉPEK kaphatók:

Debreczenben: Mihailovits István, Dr. Rotschnek Emil, Tamássy Béla, Tóth Béla és Balázs Ödön; Ér-Mihályfaiván: Mátray István; Dioszegben: Vaday Ignác, Hadhazón: Farkas Ödön, Hosszu-Palyiban: Sárossy Imre, — Kaban: Horváth 431. Kálmán gyógyszerész uraknál. 39—43

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA

(FÖTÉR 1828. SZ. A CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)

teljesen ujonnan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:

takarékpénztári, kereskedelmi

ügyvédi és községi nyomtatványokat.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Gyászjelentéseket, bái- és lakodalmi meghívókat.

ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,

TÁNCZRENDEKET és ÉTLAPOKAT.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések ERDÉLYI ISTVÁN nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánkat, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECZEN”,

és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ” is nyomtatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Ízléses kiállítás!

Jutányos árak!

Ízléses kiállítás!

Jutányos árak!

Hirdetések a „DEBRECZEN” czimű lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,

bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,

MINDENMÉ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat ízléses beosztással

jutányos árakon.

Bírósági végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.